

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 1Sf/36/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0723101493
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Machová, Ph.D.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:0723101493.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

15 1Sf/36/2024

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Machovej, Ph.D., a z členov senátu JUDr. Lukáša Galla (sudca spravodajca) a Mgr. Simony Kočišovej, PhD., vo veci žalobcu: Deák, spol. s r.o., so sídlom 1122, 925 32 Veľká Mača, IČO: 31 445 837, zastúpený: kaduc & partneri s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Trojičné námestie 4, 917 01 Trnava, IČO: 50 290 762, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100482342/2020 zo dňa 20. 02. 2020, takto

rozhodol:

15 1Sf/36/2024

I. Správny súd rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 100482342/2020 zo dňa 20. 02. 2020 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

II. Súd žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na náhradu trov konania, vrátane trov kasačného konania, v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Daňový úrad Trnava (ďalej len „prvostupňový orgán“) na základe vydaného Oznámenia o daňovej kontrole zo dňa 07. 02. 2018, ktoré doručil žalobcovi dňa 12.02.2018, začal u žalobcu dňa 06. 03. 2018 daňovú kontrolu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2017. Z daňovej kontroly prvostupňový orgán vyhotovil protokol č. 101538845/2019 zo dňa 24. 06. 2019, ktorý doručil žalobcovi dňa 27.06.2019, čím sa považovala daňová kontrola za ukončenú.

2. Rozhodnutím prvostupňového orgánu č. 102166429/2019 zo dňa 16. 09. 2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), prvostupňový orgán podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v relevantnom znení (ďalej len „daňový poriadok“) vyrubil žalobcovi rozdiel dane v sume 35 934,47 eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2017.

3. Na základe podaného odvolania žalobcom žalovaný rozhodnutím č. 100482342/2020 zo dňa 20.02.2020, právoplatným dňa 02. 03. 2020 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“), prvostupňové rozhodnutie podľa § 74 ods. 4 daňového poriadku potvrdil. V odôvodnení úvodom konštatoval, že na základe preverovania a vyhodnotenia dôkazov vznikli u správcu dane pochybnosti o správnosti, pravdivosti a úplnosti dokladov a reálnosti uskutočnenia zdaniteľných obchodov od dodávateľa FROZER NR s. r. o. (ďalej len „dodávateľ“), ktorý bol uvedený na sporných faktúrach č. 10143/17, č. 10152/17, č. 10155/17 a č. 10159/17 (ďalej spoločne aj ako „sporné faktúry“). Predmetom dodania podľa sporných faktúr č. 10143/17, č. 10152/17 bolo kuracie mäso a podľa sporných faktúr č. 10155/17 a č. 10159/17 bravčové mäso (ďalej spoločne len „tovar“). Žalovaný za dôvod nepriznania práva na odpočítanie dane zo sporných faktúr od dodávateľa považoval nepreukázanie splnenia zákonných podmienok pre vznik a uplatnenie práva na odpočítanie dane podľa § 49 ods. 1, ods. 2 písm. a) a § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení ku dňu právoplatnosti rozhodnutia žalovaného (ďalej len „zákon o DPH“). V ďalších častiach odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaný poukazoval na všeobecné, neúplné a rozporné vyjadrenia konateľa dodávateľa, ktorému podľa žalovaného chýbali základné znalosti o uskutočnení fakturovaných zdaniteľných obchodoch a činnosti spoločnosti, kedy nevedel identifikovať vlastných dodávateľov a nemal vedomosti o pôvode tovaru. Žalovaný ďalej uviedol, že dodávateľ si mal podľa kontrolného výkazu za predmetné zdaňovacie obdobie uplatňovať v 99,77 % odpočítanie dane od spoločnosti SYNAT s. r. o., a to v celkovej výške 117 695,40 eur a preto je málo pravdepodobné, že konateľ dodávateľa nevedel identifikovať subjekt, od ktorého nakupoval tovar. Podľa žalovaného sa na základe preverovania dodania tovaru odosielateľom Food-Bridge Ltd. nepotvrdili tvrdenia žalobcu deklarované v CMR dokladoch o tom, že tovar prevzal žalobca od tohto odosielateľa, pretože tovar mala podľa vystavených dokladov CMR spoločnosťou Food-Bridge Ltd. prevziať spoločnosť SWEET SIGHT s. r. o.

4. Tovar podľa faktúry č. 10143/17 a č. 10152/17 mal byť vydaný zo skladu Mraziarne Sládkovičovo a. s., kde mal dodávateľ prenajaté sklady, pričom žalovaný súčasne odkázal na rozporné vyjadrenia a doklady súvisiace s vykládkou tovaru medzi spoločnosťou Food-Bridge Ltd. a prepravnou spoločnosťou ASADENA FURNITURE. Ďalej žalovaný uvádzal, že na základe preverených pohybov vozidiel, ktoré mali dodať tovar podľa faktúry č. 10143/17 a č. 10152/17, bolo zistené, že tovar nemohol byť privezený zo skladov dodávateľa, pretože tovar prepravujúce vozidlá v týchto skladoch nestáli a tovar bol privezený priamo do Veľkej Mače k žalobcovi. Týmto nedošlo podľa žalovaného k preukázaniu, že tovar skutočne dodal dodávateľ.

5. V súvislosti so spornou faktúrou č. 10155/17 žalovaný uviedol, že predmetný tovar mala podľa príslušných CMR dokladov prevziať spoločnosť SYNAT s. r. o, ktorá za zdaňovacie obdobie november 2017 nepodala daňové priznanie, jej konateľ túto spoločnosť nepozná a nepozná ani jej predchádzajúcu konateľku. Žalovaný v súvislosti s touto faktúrou poukázal na vyjadrenia konateľa prepravnej spoločnosti Tip Top trans s. r. o., uvedenej na CMR, ktorý mal uviesť, že mu doklady zhoreli pri požari auta. Žalovaný preto pri tejto faktúre dospel k záveru, že nákup tovaru dodávateľom od spoločnosti SYNAT s. r. o. je nereálny.

6. Žalovaný v rámci posudzovania spornej faktúry č. 10159/17 uviedol, že súvisiaci CMR doklad uvádzal príjemcu tovaru spoločnosť SYNAT s. r. o. Žalovaný ďalej dodal, že spoločnosť PaV Car UH s. r. o. ako odosielateľ je nekontaktná a jej konateľ nespupracuje. Spoločnosť PaV Car UH s. r. o. mala podľa zistení žalovaného vykázat v daňovom priznaní dodanie tovaru formou trojstranného obchodu prostrednou osobou, pričom kontrolou súhrnného hlásenia k DPH za obdobie november 2017 bolo zistené, že sa jedná o dodanie tovaru spoločnosťou SYNAT s. r. o.

7. Žalovaný v záverečnej časti súhrnne uviedol, že žalobcom predložené dôkazy na preukázanie deklarovaného nákupu tovaru od dodávateľa nespĺňajú zákonné kritérium dostatočnej preukaznosti oprávnenosti nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty. Tým, že podľa žalovaného nebolo preukázané, že dodávateľovi vznikla daňová povinnosť podľa § 19 zákona o DPH, nemohlo následne ani žalobcovi vzniknúť právo na odpočítanie dane.

II.

Správna žaloba

8. Rozhodnutie žalovaného napadol žalobca včas podanou správnu žalobou, doručenou pôvodne na Krajský súd v Trnave (ďalej aj ako „krajský súd“) dňa 16. 04. 2020, a to z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. c), e), f), a g) Správneho súdneho poriadku.

9. V rámci námietky nedostatočného zistenia skutkového stavu a rozporu skutkového stavu s administratívnymi spismi žalobca uviedol, že dodanie tovaru a splnenie zákonných podmienok odpočtu DPH bolo preukázané z formálneho ako aj materiálneho hľadiska. Tovar, ktorý bol žalobcovi dodaný, bol podľa tvrdení ďalej predaný svojim odberateľom a za tento predaj mal žalobca zaplatiť daň. Žalobca uviedol, že ak by tovar nenakúpil, prečo by ho potom predával ďalej množstvu svojich odberateľov a platil by za takýto obchod ďalšie dane. Žalobca poukázal na predložený písomný rozpis následného predaja tovaru za jednotlivé linky a rozvozové body. Túto skutočnosť žalovaný podľa žalobcu neskúmal a jej prehliadanie považoval žalobca za dôležité procesné pochybenie.

10. V rámci deklarovaného nákupu tovaru podľa sporných faktúr č. 10155/17 a č. 10157/17 žalobca odkázal na výpovede svedkov p. A., p. B., p. C., p. D. a p. E., ktorí mali podľa žalobcu potvrdiť existenciu a dodanie tovaru.

11. V súvislosti so spornou faktúrou č. 10143/2017 žalobca argumentoval, že reálnemu dodaniu tovaru nasvedčuje, že tento tovar v predmetnom množstve dodala spoločnosť Food- bridge českej spoločnosti SWEET SIGHT s. r. o., táto ho predala dodávateľovi a ten žalobcovi. Preprava prebiehala zo skladu v Rotterdame, zabezpečovala ju spoločnosť PaV Car UH s. r. o., ktorá si dopravu objednala u poľskej spoločnosti ASADENA FURNITURE a preprava samotná bola uskutočnená vozidlami pod príslušnými ŠPZ, ktoré boli uvedené aj v dokladoch CMR a ktoré boli zaregistrované v elektronickom mýtnom systéme Národnej diaľničnej spoločnosti a. s. dňa 02. 11. 2017, čo predstavuje deň dodania tovaru žalobcovi prepravcom ASADENA FURNITURE.

12. K spornej faktúre č. 10152/2017 žalobca uviedol, že predmetný tovar bol dodaný vozidlom s príslušnou ŠPZ, ktoré bolo v deň dodania tovaru (16.11.2016 – pozn. súdu: pravdepodobne bol zamýšľaný dátum 16.11.2017) registrované v elektronickom mýtnom systéme u Národnej diaľničnej spoločnosti a. s. v mieste Veľká Mača od 8:54 do 11:28. Táto skutočnosť podľa žalobcu potvrdzuje svedecké výpovede v jeho prospech. K spornej faktúre č. 10155/17 žalobca uviedol, že tovar dodala spoločnosť Tip Top Trans s. r. o., čo malo byť potvrdené svedkom p. B. ako aj p. C. zo spoločnosti Cerno-Food Kft. Žalobca v súvislosti s faktúrou č. 10157/17 uviedol argumentáciu, že aj tovar deklarovaný na tejto faktúre bol reálne dodaný, čo potvrdili vo svojich výpovediach skladníci žalobcu, sám konateľ žalobcu, svedkyňa p. D. a dodávateľ. Tovar podľa uvedených faktúr sa podľa žalobcu zhodoval aj s účtovnými dokladmi a inými písomnosťami.

13. Žalobca vyslovil nesúhlas so spochybnením dodania tovaru zo strany žalovaného a prvostupňového orgánu, ktorých argumentácia spočívala na čisto formálnych skutočnostiach, ktoré ale boli nezávislé od vôle žalobcu. Žalobca ako príklad uviedol spochybnenie dátumu dodania uvedeného na faktúre o jediný deň (21. 11. 2017 namiesto 20.11.2017), príp. údaje uvedené na dokladoch CMR. Žalobca zároveň dodal, že nie je povinný poznať dodávateľov dodávateľa. Argumentáciu žalovaného považoval žalobca za jednostrannú, ktorá je v jeho neprospech a ktorá má základ len na formálnych chybách predložených dokladov, pričom opomína celý rad dôkazov preukazujúcich dodanie tovaru. V tejto súvislosti žalobca dodal, že žalovaný ako aj prvostupňový orgán spochybnili akýkoľvek dôkaz, ktorý bol v jeho prospech. Žalobca vyslovil presvedčenie, že z jeho strany bola dodržaná požadovaná miera starostlivosti pri výbere obchodného partnera a žalovaný mu nepreukázal zavinené konanie, ktorým by konal opačne.

14. Žalobca vzniesol aj námietku nesprávneho právneho posúdenia veci, kedy žalovaný nesprávne aplikoval ustanovenia daňového poriadku o hodnotení dôkazov ako aj ustanovení § 49 ods. 1, ods. 2 a § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH týkajúcich sa podmienok uplatnenia práva na odpočet DPH. V konaní došlo podľa žalobcu k porušeniu princípu právnej istoty, precedenčnej zásady, princípu materiálnej pravdy a konanie žalovaného malo perzekučnú povahu, čo spôsobuje podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.

15. S poukazom na uvedené skutočnosti žalobca navrhol zrušiť rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím a priznať mu právo na náhradu trov konania voči žalovanému.

III.

Vyjadrenie k žalobe

16. K žalobe sa podaním doručeným dňa 05. 06. 2020 vyjadril žalovaný. Uviedol, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že spornými faktúrami deklarovaný tovar bol skutočne dodaný dodávateľom a teda, že dodávateľovi vznikla daňová povinnosť podľa § 19 ods. 1 zákona o DPH, na ktorú sa viaže aj právo na odpočítanie dane podľa § 49 zákona o DPH. V konaní podľa žalovaného nebolo spochybnené dodanie deklarovaného tovaru, ale osoba deklarovaného dodávateľa. Odpočítanie dane nebolo žalobcovi podľa žalovaného priznané len z dôvodu nedostatku listinných dokumentov, ale aj z dôvodu zistených nezrovnalostí, ako napr. vo výpovediach vypočutých osôb alebo uskutočnení prepravy.

17. V prípade spornej faktúry č. 10143/17 žalovaný poukázal na protirečivé vyjadrenia ohľadne miesta vykládky, skutočností objednávania a uskutočnenia prepravy a tiež na nezrovnalosti uvedené medzi predloženými dokladmi CMR, ktoré predložil prepravca a žalobca. Pri spornej faktúre č. 10152/17 žalovaný argumentoval, že táto faktúra deklarovala vydanie tovaru zo skladu Mraziarne Sládkovičovo a. s., pričom po preverení pohybu vozidla bolo zistené, že auto s tovarom v tomto sklade nestálo, čo znamená, že tovar nebol privezený zo skladov dodávateľa. Žalovaný zároveň uviedol, že došlo k zisteniu nezrovnalosti ohľadne dátumu vykládky tovaru vo Veľkej Mači, ktorá bola uskutočnená v iný deň, ako deklaroval žalobca. K sporným faktúram č. 10155/17 a č. 10159/17 sa podľa žalovaného dodanie tovaru neuskutočnilo tak, ako deklarovali zúčastnené osoby, pretože tovar bol prepravený z iného členského štátu priamo žalobcovi.

18. Žalovaný v ďalšej časti argumentácie upriamil pozornosť na nedostatky vo výpovedi konateľa dodávateľa, ktorý nemal znalosti o činnosti spoločnosti a o jeho dodávateľoch, tiež o pôvode a kvalite tovaru a jeho tvrdenia o priebehu preverovaných zdaniteľných obchodov sa ukázali ako nepravdivé. Svedecké výpovede p. E., A. a p. D. podľa žalovaného len preukazujú prijatie tovaru, ale nepreukazujú, že tovar bol dodaný dodávateľom. Svedok B. podľa žalovaného síce formálne potvrdil uskutočnenie prepravy tovaru s vykládkou u žalobcu, ale nepredložil všetky relevantné doklady s odôvodnením, že tieto zničil požiar. V súvislosti so svedkom p. E. žalovaný uviedol, že tomuto chýbali relevantné znalosti o priebehu a predmete zdaniteľných obchodov, napriek jeho formálnemu potvrdeniu, že k uskutočneniu zdaniteľných obchodov došlo. Žalovaný konštatoval, že žalobca po zistení nezrovnalostí tieto neodstránil a neunesol tak svoje dôkazné bremeno splnenia podmienok pre vznik práva na odpočítanie dane. V tomto kontexte preto argumentácia žalobcu ohľadne povinnosti daňových orgánov preukazovať jeho vedomosť o daňovom podvode na inom stupni reťazca nie je podľa žalovaného aplikovateľná.

19. Žalovaný preto považoval postup prvostupňového orgánu ako aj samotného žalovaného za súladný so všeobecne záväznými právnymi predpismi. V závere navrhol žalovaný žalobu zamietnuť.

IV.

Ďalšie vyjadrenia účastníkov konania

20. K žalobe sa podaním doručeným na súd dňa 22.07.2020 vyjadril žalobca (replika). Žalobca zotrval na svojej doterajšej argumentácii o tom, že tovar mu bol reálne dodaný, následne ho žalobca predal a odviedol ďalšiu daň. Žalovaný podľa názoru žalobcu spochybnil dodávateľa len na základe existencie formálnych nedostatkov. Pokiaľ došlo v účtovníctve tretích subjektov k chybám, tak potom sa stal žalobca obeťou, keďže on sám uhradil svoje daňové povinnosti. Takéto pochybenia v účtovníctve sa nemôžu podľa žalobcu vykladať v jeho neprospech. Žalobca preto konštatoval, že žalovaný porušil zásadu neutrality. Žalobca v závere žiadal rozhodnúť v zmysle žalobného návrhu.

21. K replike žalobcu sa podaním doručeným dňa 04.08.2020 vyjadril žalovaný, ktorý nesúhlasil s tvrdením žalobcu o porušení zásady neutrality. Zopakoval dôvody, pre ktoré nedošlo k uznaniu uplatneného odpočtu dane, pričom dodal, že neutralita dane sa posudzuje na každom stupni zvlášť. Neutralita dane v posudzovanom prípade nebola podľa žalovaného dodržaná, keďže nebolo preukázané dodanie tovaru dodávateľom. Námietky žalobcu podľa žalovaného nevyvracajú jeho závery uvedené v napadnutom rozhodnutí.

V.

Rozsudok krajského súdu a kasačného súdu

22. Rozsudkom Krajského súdu v Trnave pod č. k. 14S/31/2020-123 zo dňa 28. 01. 2021 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“) došlo k zrušeniu rozhodnutia žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím. V súvislosti so spornou faktúrou č. 10143/17 zo dňa 02. 11. 2017 krajský súd uviedol, že skutkový základ, ktorý zobral žalovaný ako aj prvostupňový orgán za základ svojho rozhodnutia, nemá oporu v administratívnom spise, keďže nie je možné overiť závery týkajúce sa existencie kontrolného výkazu dodávateľa, ktorý si mal v daňovom priznaní uplatniť odpočítanie dane od obchodnej spoločnosti SYNAT s. r. o. vo výške 117 695,40 eur, ktorá predstavuje 99,77 % celkovej sumy odpočítania a súčasne, že táto spoločnosť nedeclarovala žiadny nákup od spoločnosti SWEET SIGHT s. r. o. Krajský súd pri tejto faktúre konštatoval aj nedostatočné zistenie skutkového stavu, kedy podľa jeho záverov pochybnosť o rozpornosti predložených dokladov CMR je odstrániteľná prostredníctvom informácií z Elektronického mýtného systému, ktoré má prvostupňový orgán k dispozícii. Až doplnením dokazovania sa môže preukázať, že dôvodom na nepriznanie nároku na odpočet dane bolo konštatovanie daňového podvodu v reťazci dodaní, alebo že sám žalobca sa dopustil podvodného konania.

23. K spornej faktúre č. 10152/17 zo dňa 16.11.2017 krajský súd uviedol, že v prípade danej faktúry nie sú k dispozícii žiadne listinné dôkazy týkajúce sa prepravy, na základe ktorých by bolo možné vyskladať reťazec dodaní a preukázať tak, že tovar bol dodaný dodávateľom.

24. V rámci posudzovania spornej faktúry č. 10155/17 zo dňa 21. 11. 2017 krajský súd konštatoval, že zistené skutočnosti mali v danom prípade smerovať k záveru, že v reťazci dodaní došlo k podvodnému konaniu a preto mal prvostupňový orgán na účely rozhodovania o nároku na odpočítanie DPH posudzovať vedomosť žalobcu o podvodnom konaní a nie len jednoducho uzavrieť nesplnenie hmotnoprávnej podmienky na priznanie nároku na odpočet DPH, keď tento záver vo vykonanom dokazovaní neobstojí. Pri spornej faktúre č. 10159/17 zo dňa 24. 11. 2017 krajský súd uviedol, že aj v prípade tejto faktúry bude v ďalšom konaní potrebné, aby správca dane posudzoval vedomosť žalobcu resp. možnosť jeho vedomosti o podvodnom konaní v reťazci dodaní, pričom pokiaľ táto skutočnosť preukázaná nebude, bude namieste nárok na odpočítanie DPH z predmetnej faktúry priznať.

25. Rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „kasačný súd“) sp. zn. 6Sžfk/42/2021 zo dňa 29. 11. 2023 (ďalej len „kasačný rozsudok“) bol rozsudok krajského súdu na základe podanej kasačnej sťažnosti žalovaným zrušený a vec bola vrátená Správneému súdu v Bratislave (ďalej len „správny súd“) na ďalšie konanie.

26. Vo vzťahu k faktúre č. 10143/17 zo dňa 02.11.2017 kasačný súd vyhodnotil dôvodnosť kasačných námietok žalovaného voči záverom krajského súdu o tom, že súčasťou administratívneho spisu má byť i kontrolný výkaz a daňové priznanie deklarovaného dodávateľa a že zistený skutkový stav nemá oporu v administratívnom spise. Kasačný súd v tejto súvislosti uviedol, že krajský súd sa nezaoberal tým, že či správcem dane uvádzané skutočnosti týkajúce sa deklarovaného dodávateľa nepredstavujú skutočnosti v zmysle § 24 ods. 3 Daňového poriadku a tým, či žalobca vo fáze daňového konania vôbec namietal pravdivosť správcem dane tvrdených skutočností týkajúcich sa deklarovaného dodávateľa, resp. či vytykal správcovi dane, že nemá prístup k obsahu daňového priznania a kontrolného výkazu deklarovaného dodávateľa alebo sa nejakým spôsobom tohto prístupu domáhal. Naviac správny súd nezdôvodnil ani to, či žalobca tento žalobný bod vôbec uplatnil v správnej žalobe, resp. či naň prihliadal bez toho, aby ho žalobca uplatnil. Kasačný súd súčasne vyslovil za nejednoznačný pokyn krajského súdu o tom, že „na účely rozhodovania o nároku na odpočítanie DPH je potrebné posudzovať či žalobca vynaložil potrebnú obozretnosť na to, aby jeho obchod nemohol byť spochybnený“, pretože nie je z neho zrejmé, či sa má správca dane pri skúmaní obozretnosti ako rozhodujúcej skutočnosti koncentrovať na nesplnenie hmotnoprávnych podmienok obchodu alebo na účasť žalobcu na daňovom podvode. V závere kasačný súd uzavrel, že úlohou správneho súdu bude:

- a) opätovne posúdiť nárok na odpočítanie dane z predmetnej faktúry a to vo svetle najnovšej judikatúry kasačného súdu týkajúcej sa splnenia hmotnoprávnych podmienok na odpočet dane i daňového podvodu,
- b) opätovne prehodnotiť závery uvedené v bode 108 rozsudku ohľadne nedostatočne zisteného skutkového stavu,

c) vysporiadať sa s prítomnosťou vozidla zabezpečujúceho prepravu na jednotlivých miestach, pričom sa má sústrediť na otázku, či deklarovaný dodávateľ mohol s dodávaným tovarom nakladať ako vlastník.

27. Kasačný súd k faktúre č. 10152/17 zo dňa 16.11.2017 uviedol, že táto ostala kasačnou sťažnosťou ostala nedotknutá, a preto sa ňou nezaoberal vzhľadom na viazanosť kasačného súdu kasačnými bodmi.

28. V súvislosti s faktúrami č. 10155/17 zo dňa 21.11.2017 a č. 10159/17 zo dňa 24.11.2017 kasačný súd konštatoval, že nevyhodnotil námietky uvedené v kasačnej sťažnosti ako spôsobilé na spochybnenie záveru krajského súdu a uviedol, že zdaniteľný obchod medzi žalobcom a deklarovaným dodávateľom nebol zo strany finančných orgánov dostatočne spochybnený. V ďalšom konaní bude podľa kasačného súdu potrebné, aby správca dane buď relevantne spochybnil splnenie hmotnoprávných podmienok pre priznanie práva na odpočítanie dane alebo aby posudzoval existenciu daňového podvodu a vedomosť žalobcu resp. možnosť jeho vedomosti o podvodnom konaní.

VI.

Relevantná právna úprava

29. Podľa § 19 ods. 1 zákona o DPH daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník. Pri prevode alebo prechode nehnuteľnosti je dňom dodania deň odovzdania nehnuteľnosti do užívania, ak je tento deň skorší ako deň zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. Pri dodaní stavby na základe zmluvy o dielo alebo inej obdobnej zmluvy je dňom dodania deň odovzdania stavby. Pri dodaní tovaru podľa § 8 ods. 1 písm. c) je dňom dodania tovaru deň odovzdania tovaru nájomcovi.

30. Podľa § 19 ods. 2 zákona o DPH daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby.

31. Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

32. Podľa § 49 ods. 2 platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň a) voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané, b) ním uplatnená z tovarov a služieb, pri ktorých je povinný platiť daň podľa § 48c ods. 5 a § 69 ods. 2 až 4, 7 a 9 až 12, c) ním uplatnená pri nadobudnutí tovaru v tuzemsku z iného členského štátu podľa § 11 a § 11a, d) zaplatená správcovi dane v tuzemsku pri dovoze tovaru.

33. Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

34. Podľa § 24 ods. 1 daňového poriadku daňový subjekt preukazuje a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov, b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane pri správe daní, c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

35. Podľa § 24 ods. 2 daňového poriadku správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

36. Podľa § 24 ods. 3 daňového poriadku správca dane preukazuje skutočnosti o úkonoch vykonaných voči daňovému subjektu, ktoré sú rozhodné pre správne určenie dane. Nie je potrebné dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe správcovi dane z jeho činnosti.

37. Podľa § 493e Správneho súdneho poriadku konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

VII.

Právne posúdenie žaloby

38. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 151/2022 Z. z.“), začal s účinnosťou od 1. júna 2023 vykonávať svoju činnosť správny súd, na ktorý prešiel od 1. júna 2023 výkon súdnictva v správnej agende vo všetkých veciach z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. V súlade s Rozvrhom práce správneho súdu na rok 2025 v znení Dodatku č. 3 účinného od 01.07.2025, bola vec pridelená náhodným výberom na prejednanie a rozhodnutie do novovzniknutého senátu a registra 10S správneho súdu.

39. Na účel prejednania žaloby nariadil správny súd na deň 26. 09. 2025 pojednávanie, na ktorom za účasti žalobcom splnomocneného advokáta rozhodol o žalobe vyhlásením rozsudku. So zreteľom na dátum nápadu žaloby správny súd v súlade s § 493e Správneho súdneho poriadku konal a rozhodoval vo veci podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku v znení účinnom k 30. júnu 2023.

40. Správny súd po zrušení rozsudku krajského súdu a vrátení veci na ďalšie konanie sumarizuje, že predmetom opätovného posúdenia v ďalšom konaní sú závery žalovaného, na základe ktorých nepriznal uplatnené právo žalobcu na odpočítanie dane z faktúr vystavených dodávateľom FROZER s. r. o, a to konkrétne z faktúr:

- č. 10143/17, s predmetom fakturácie: Kuracie rezne 6x2 Coonavel, s dátumom dodania dňa 02. 11. 2017 (ďalej len „faktúra č. 10143/17“); z dôvodu protirečivých vyjadrení jednotlivých svedkov o mieste vykládky tovaru, tiež z dôvodu existencie protichodných dokladov o skutočnom príjemcovi tovaru, a z dôvodu, že napriek informácii uvedenej na faktúre, že tovar bol prevzatý žalobcom v skladoch dodávateľa bolo podľa výpisov z mýtnych brán preukázané, že tovar nebol prepravovaným vozidlom dodaný dodávateľovi do jeho skladov,

- č. 10152/17, s predmetom fakturácie: Kuracie rezne 6x2 Coonavel, s dátumom dodania 16.11.2017 (ďalej len „faktúra č. 10152/17“); z dôvodu, že napriek informácii uvedenej na faktúre, že tovar bol prevzatý žalobcom v skladoch dodávateľa bolo podľa výpisov z mýtnych brán preukázané, že tovar nebol prepravovaným vozidlom dodaný dodávateľovi do jeho skladov, z dôvodu nevierohodných a neúplných dokladov o tom, aký subjekt prevzal predmetný tovar,

- č. 10155/17, s predmetom fakturácie: Bravčové karé bez kosti, s dátumom dodania 21.11.2017 (ďalej len „faktúra č. 10155/17“); z dôvodu konštatovanej nereálnosti obchodu žalovaným vzhľadom na zadovážené CMR doklady a výpovede svedkov,

- č. 10159/17, s predmetom fakturácie: Bravčová krkovic, karé plece, s dátumom dodania 24.11.2017 (ďalej len „faktúra č. 10159/17“); z dôvodu konštatovanej nereálnosti obchodu žalovaným vzhľadom na zadovážené CMR doklady a výpovede svedkov.

Žalovaný spoločne ku všetkým sporným faktúram uviedol záver, že na základe vykonaného dokazovania vznikli pochybnosti o reálnosti uskutočnenia zdaniteľných obchodov deklarovaným dodávateľom uvedeným na sporných faktúrach a zároveň dodal, že nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty práva odpočítať daň podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH.

41. So zreteľom na viazanosť právnymi názormi uvedenými v kasačnom rozsudku pristúpil správny súd k posudzovaniu dôvodnosti žalobných bodov voči jednotlivým sporným faktúram, pričom najskôr preskúmal žalobné námietky, ktoré sa týkali spornej faktúry č. 10143/17, ktorá bola základom zrušenia pôvodného rozsudku krajského súdu kasačným súdom.

42. Judikatúra Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (pozn. napr. sp. zn. 4Sfk/22/2023, zo dňa 20. 02. 2025, bod 27 a nasl., príp. 2Sfk/3/2023 zo dňa 20. 12. 2024) uvádza, že v zmysle § 49 ods. 1 a 2 zákona o DPH, ktorý je v tejto časti výsledkom implementácie čl. 168 písm. a) smernice o DPH, nárok na odpočítanie DPH vzniká príjemcovi plnenia za predpokladu kumulatívneho splnenia hmotnoprávných podmienok, ktorými sú: (I) že poskytovateľom plnenia (dodávateľom) je iná osoba registrovaná pre DPH (t. j. status platiteľa dane u dodávateľa), (II) že predmetné plnenie fakticky existuje a nejde o fiktívne plnenie (t. j. materiálna existencia plnenia) a (III) že prijaté plnenie je príjmom (daňovým subjektom) použité v rámci jeho ekonomickej činnosti. Pokiaľ vyššie uvedené hmotnoprávne

podmienky na odpočítanie dane nie sú splnené, právo na odpočítanie DPH nevznikne (vid' napr. rozsudok sp. zn. 8Sžfk/16/2020; rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci Senatex z 15. septembra 2016, C-518/14; vo veci Vikingo Fővállalkozó z 3. septembra 2020, C-610/19, bod 43; vo veci Kemwater ProChemie z 9. decembra 2021, C-154/20, bod 24). Kým medzi materiálne podmienky patrí postavenie (status) dodávateľa tovaru ako zdaniteľnej osoby, tak správne označenie dodávateľa na faktúre patrí medzi podmienky formálne (rozhodnutia Súdneho dvora v prípade Kemwater, bod 25; vo veci Ferimet z 11. novembra 2021, C-281/20, body 26, 27). Zatiaľ čo nepreukázanie hmotnoprávnej (materiálnej) podmienky pre priznanie práva na odpočet dane je dôvodom pre odopretie tohto práva, v prípade nezrovnalostí vo faktúre (ako formálnej podmienky) tomu tak bez ďalšieho nie je (rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci Paper Consult z 19. októbra 2017, C-101/16, bod 41; vo veci Ferimet, bod 33; vo veci Senatex, bod 38; v prípade Kemwater, bod 29). Z ustanovenia § 24 ods. 1 Daňového poriadku je zrejmé, že v prípade preukazovania splnenia hmotnoprávných/materiálnych podmienok pre uznanie nároku na odpočet dane leží dôkazné bremeno primárne na daňovom subjekte - žalobcovi. Ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet dane uznaný. Dôkazné bremeno daňového subjektu však nie je neobmedzené a týka sa len tých skutočností, na ktoré má sám vplyv.

43. Z citovanej judikatúry ďalej súčasne vyplýva, že uvedenie subjektu dodávateľa na daňovom doklade nie je hmotnoprávnou podmienkou na odpočítanie dane. Status platiteľa dane u dodávateľa však hmotnoprávnou podmienkou je a preto v prípade, že dodávateľ uvedený na faktúre službu neposkytol a skutočný dodávateľ nie je identifikovaný, zaťažuje dôkazné bremeno ohľadom preukázania statusu platiteľa u skutočného dodávateľa zásadne daňový subjekt, ktorý si uplatňuje odpočítanie dane.

44. V rámci žalobných bodov bolo v konaní sporné, či dodávateľ ako subjekt deklarovaný na faktúre č. 10143/17 zo dňa 02. 11. 2017 reálne dodal tovar žalobcovi.

45. Žalovaný podľa názoru správneho súdu oprávnené poukázal na to, že v rámci preverovania, či tovar bol dodaný žalobcovi práve dodávateľom, existujú pochybnosti, ktoré neboli žalobcom doposiaľ vyvrátené.

46. Žalobca na podporu svojej argumentácie o reálnom dodaní tovaru zo strany dodávateľa uvádza v žalobe okolnosti pohybu tovaru od spoločnosti Food-bridge ku českej spoločnosti SWEET SIGHT s.r.o., ktorá mala tento tovar predať dodávateľovi a ten následne žalobcovi, pričom sa tak malo udiť cez prepravcu PaV Car UH s.r.o., ktorá si dopravu objednala u poľskej spoločnosti ASADENA FURNITURE, ktorá tak mala uskutočniť pomocou dopravných prostriedkov s príslušnou ŠPZ registrovanou v mýtnom systéme dňa 02.11. 2017, čo mal byť dátum dodania tovaru žalobcovi.

47. Pokiaľ ide o samotnú prepravu a dodanie tovaru žalobcovi dňa 02. 11. 2017 z rozhodnutia žalovaného vyplýva, že v rámci medzinárodnej výmeny informácií bolo zabezpečené vyjadrenie dopravcu - spoločnosti ASADENA FURNITURE, že tovar bol dňa 02. 11. 2017 vyložený v mieste Mraziarne Sládkovičovo. Zároveň pri tejto skutočnosti žalovaný konštatoval rozpor so zabezpečenými údajmi o pohybe vozidiel, ktoré podľa žalovaného v Mraziarňach Sládkovičovo nestáli, pretože podľa týchto údajov išli priamo do obce Veľká Mača.

48. Pri tejto príležitosti sa žiada správne súdu uviesť, že tento žalovaným konštatovaný rozpor nebol žalobcom v rámci žalobných bodov namietaný.

49. Správny súd na základe záverov kasačného súdu preskúmal na vec sa vzťahujúci administratívny spis za účelom oboznámenia sa so zabezpečenými údajmi prvostupňovým orgánom o pohybe vozidiel z mýtnych brán dňa 02. 11. 2017 (zväzok č. 1 administratívneho spisu, CD nosič na č. I. 7). Z tabuľkového prehľadu vozidla WGMSXN3 (ťahač spolu s návesom) je zrejmé, že vozidlo v daný deň o 07:51 hod. bolo zaznamenané pri vstupe cez hranicu Slovenskej republiky z Českej republiky, boli uvedené záznamy o presune vozidla do obce Veľká Mača, zotrvanie v nej, a následne bol zaznamenaný pohyb opäť smerom ku slovensko-českej hranici. Z týchto údajov nevyplývalo, že vozidlo sa presúvalo cez Sládkovičovo, príp. že by v Sládkovičove aj zotrvalo.

50. Z uvedeného vyplýva, že zdokumentovaný pohyb vozidla potvrdzuje žalovaného záver o tom, že tovar nemohol byť privezený do skladov dodávateľa a následne odovzdaný žalobcovi tak, ako to vyplýva zo samotnej spornej faktúry č. 10143/17.

51. Pokiaľ ide o žalobnú námietku žalobcu, v ktorej uvádza, že dodanie tovaru potvrdil konateľ dodávateľa, žalovaný vo svojom rozhodnutí konštatoval všeobecnosť, neúplnosť a rozpornosť s tvrdeniami žalobcu, keďže konateľ dodávateľa nevedel identifikovať svojich vlastných dodávateľov a nemal vedomosti o pôvode tovaru. Z výpovede konateľa dodávateľa p. E., ktorá je zabezpečená v administratívnom spise pre správny súd vyplýva, že tento svedok si nespomína, od akého subjektu (dodávateľa) bol nakúpený tovar pre žalobcu, obdobne nevedel uviesť ani žiadneho z ďalších jeho dodávateľov, a taktiež nevedel uviesť pôvod nakupovaného a dodávaného tovaru. Tento svedok najskôr vo výpovedi uviedol, že tovar si prevzal žalobca od dopravcu a až po nahliadnutí do spornej faktúry uviedol, že v tomto prípade bol tovar vydaný žalobcovi zo skladu Mraziarne Sládkovičovo a. s. Správny súd preto musel prisvedčiť záveru žalovaného o všeobecnom charaktere výpovede konateľa dodávateľa a zároveň považoval za potrebné dodať, že táto výpoveď bez dôvodných pochybností nepreukazuje dodanie tovaru žalobcovi, ako to žalobca v žalobných bodoch uviedol.

52. Správny súd vzhľadom na vznesené žalobné námietky v tom smere, že dodanie tovaru preukazujú aj výpovede skladníkov zamestnaných u žalobcu, dodáva, že po oboznámení sa s ich výpoveďami (svedkov p. E. a p. Rózsú) je zrejmé, že svedkovia nevedeli určiť prepravcu tovaru, dodávateľov tovaru, samotného dodávateľa nepoznali a ani osobu jeho konateľa, faktúry im predložené neboli a príjemky tovaru na sklad nevystavovali.

53. Žalobca v rámci žalobných bodov uvádzal dodanie (predanie) tovaru v rámci reťazca dodávateľovi od spoločnosti SWEET SIGHT s. r. o. Táto skutočnosť podľa správneho súdu nie je potvrdzovaná žiadnym relevantným dôkazom. Správny súd v tejto súvislosti len poukazuje na skutočnosť, že konateľ žalobcu vo svojej výpovedi z administratívneho konania na otázku o vedomosti o spoločnosti SWEET SIGHT s. r. o. uviedol, že túto nepozná, keďže v rámci obchodných vzťahov bol žalobca v kontakte len s p. E. (konateľom dodávateľa). Sám konateľ dodávateľa p. E. vo svojej výpovedi uvádzal, že si nevie spomenúť na žiadneho svojho dodávateľa.

54. V uvedenej súvislosti je potrebné pre úplnosť poukázať aj na ďalšie žalobné body, v ktorých žalobca uvádzal, že dodanie tovaru sa reálne uskutočnilo aj podľa obsahu výpovede p. D.. Z tejto výpovede zabezpečenej v administratívnom spise vyplýva, že svedkyňa nevedela uviesť prepravcu tovaru, nevedela uviesť miesto jeho naloženia, pri preberaní tovaru nebola, a spoločnosti Food-bridge a SWEET SIGHT s. r. o, ktoré boli uvedené na medzinárodnom nákladnom liste (CMR), ktorý bol pripojený k spornej faktúre, nepoznala a výslovne uviedla, že od týchto spoločností žalobca tovar nenakupoval.

55. Pre správny súd na základe uvedených skutočností vyplýva, že žalovaný opodstatnene spochybnil reálne dodanie tovaru žalobcovi dodávateľom, ktorému nevznikla daňová povinnosť podľa § 19 ods. 2 zákona o DPH, kedy žalobca nemohol s tovarom nakladať ako vlastník. Dodanie tovaru žalobcovi dodávateľom nepotvrdzujú výpovede konateľov žalobcu a dodávateľa, nepotvrdzujú ich ani výpovede skladníkov žalobcu, ktorí mali údajne tovar prebrať a bez dôvodných pochybností tak nie je možné konštatovať ani u svedeckej výpovede p. D.. Dodanie tovaru nepotvrdzuje zároveň ani samotná faktúra č. 10143/17, ktorá uvádza miesto dodania v sklade v Sládkovičove, a ani medzinárodný nákladný list (CMR) zo dňa 02. 11. 2017, v ktorom dodávateľ FROZER NR s. r. o. nebol uvedený.

56. V danom kontexte správny súd poukazuje na ustálenú judikatúru, že pokiaľ daňový subjekt počas daňovej kontroly, ako jediný dôkaz o splnení podmienok odpočtu DPH, predloží len faktúry, tak rozhodne nie je možné konštatovať vyčerpanie jeho dôkazného bremena. Faktúra sama o sebe nie je spôsobilá preukázať ktorúkoľvek z hmotnoprávných podmienok odpočtu DPH (obdobne napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9 Sžfk 1/2019 zo dňa 21. apríla 2020, bod 40, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov pod R 26/2021; sp. zn. 6 Sžfk 20/2018 zo dňa 11. júna 2019, body 49 a 50, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov pod R 6/2020). Rovnako aj v posudzovanom prípade spornej faktúry č. 10143/17 správny súd konštatuje, že jej predložením u žalobcu nedošlo k vyčerpaniu jeho dôkazného bremena a jeho prechodu na prvostupňový orgán.

57. Správny súd preto na základe preskúmania zisteného skutkového stavu orgánmi verejnej správy, ktorý sa týkal spornej faktúry č. 10143/17, konštatuje správnosť záverov žalovaného o tom, že žalobca neunesol svoje zákonné dôkazné bremeno a nepreukázal splnenie zákonných podmienok na odpočítanie dane podľa § 49 až § 51 zákona o DPH.

58. V ďalšom konaní správny súd opätovne preskúmal aj oprávnenosť uplatnenia nadmerného odpočtu DPH z faktúry dodávateľa č. 10152/17 zo dňa 16. 11. 2017. Zohľadnil pritom skutočnosť, že faktúra už bola v predchádzajúcej fáze konania posúdená v rozsudku krajského súdu, ktorého závery v tejto časti neboli napadnuté kasačnou sťažnosťou. V súvislosti s predmetnou faktúrou krajský súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním sa nepotvrdila preprava tovaru zo skladov dodávateľa k žalobcovi. Podľa krajského súdu neboli ohľadne prepravy k dispozícii žiadne listinné dôkazy, na základe ktorých by bolo možné vyskladať reťazec dodaní a preukázať tak, že tovar bol dodaný práve dodávateľom. Keďže táto argumentácia krajského súdu nebola v rámci kasačného konania sporná, správny súd v súlade s citovanými závermi krajského súdu považoval žalobné námietky týkajúce sa faktúry č. 10152/17 za nedôvodné.

59. Správny súd pri posudzovaní žalobných námietok, ktoré sa týkali uplatnenia nadmerného odpočtu DPH z faktúr dodávateľa č. 10159/17 zo dňa 24.11.2017 a č. 10155/17 zo dňa 21. 11. 2017, rovnako zobral na zreteľ právne závery krajského súdu, ktoré boli preskúmané kasačným súdom na základe žalobcom podanej kasačnej sťažnosti. Kasačný súd konštatoval nedostatočné spochybnenie zdanieľného obchodu medzi žalobcom a deklarovateľom zo strany finančných orgánov. Z tohto dôvodu kasačný súd uzavrel, že v ďalšom konaní bude potrebné, aby správca dane buď relevantne spochybnil splnenie hmotnoprávných podmienok pre priznanie práva na odpočítanie dane, alebo aby posudzoval existenciu daňového podvodu a vedomosť žalobcu o podvodom konaní. Kasačný súd pre úplnosť dodal, že argumenty správcu dane nachádzajúce sa v administratívnom spise a týkajúce sa jednotlivých spoločností v reťazci môžu nasvedčovať záveru o existencii podvodu (nekontaktnosť zúčastnených spoločností, nepodávanie daňových priznaní, podozrivá cena tovarov, poukaz na „naráznikový“ charakter deklarovateľného dodávateľa, daňová výhoda plynúca žalobcovi); tieto je však potrebné vyhodnotiť v zmysle vyššie uvedeného testu a najmä preukázať aj subjektívnu stránku, teda zavinenie žalobcu.

60. V kontexte uvádzaných záverov v rozsudku kasačného a krajského súdu správny súd považoval žalobné námietky týkajúce sa faktúr č. 10159/17 zo dňa 24.11.2017 a č. 10155/17 zo dňa 21. 11. 2017 za dôvodné.

61. Na základe týchto skutočností preto správny súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vrátil mu vec na ďalšie konanie. So zreteľom na závery vyslovené v rozsudku kasačného súdu bude v ďalšom konaní potrebné, aby správca dane buď relevantne spochybnil splnenie hmotnoprávných podmienok pre priznanie práva na odpočítanie dane alebo aby posudzoval existenciu daňového podvodu a vedomosť žalobcu resp. možnosť jeho vedomosti o podvodom konaní.

62. O trovách konania správny súd rozhodol v súlade so zásadou úspechu žalobcu v konaní podľa § 167 ods.1 Správneho súdneho poriadku, kedy na základe konštatovania dôvodnosti viacerých žalobných námietok správnym ako aj kasačným súdom bolo potrebné vziať do úvahy celkový, t. j. konečný úspech žalobcu vo veci a nie zohľadňovať čiastkové úspechy iných účastníkov konania v jednotlivých „štádiách“ resp. druhoch konaní (t. j. osobitne v kasačnom konaní a osobitne v konaní pred správnym súdom) (viď. napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Stk/17/2022 27. 9. 2023, bod 14).

63. Z uvedeného dôvodu preto správny súd priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania, vrátane trov kasačného konania, v plnom rozsahu.

64. Rozsudok prijal senát správneho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať v lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia na Správny súd v Bratislave (§ 443 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 145 ods. 2 písm. a/ SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania a osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2 SSP, ak bolo rozhodnuté v ich neprospech (§ 442 ods. 1 SSP). Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom v zmysle § 449 ods. 1 SSP. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) SSP, alebo c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.